

ГАЗЕТА
ВETERANІВ ВІЙНИ

З нами Правда, з нами Справедливість, з нами Чесність і Честь

Третій ТОСТ

2025 рік • ВЕРЕСЕНЬ • № 9 (777)

Кабінет Міністрів України на спеціальному засіданні, присвяченому питанням ветеранської політики, схвалив законопроект «Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів/ветеранок, які брали участь у відсічі збройної агресії Російської Федерації проти України».

КЛЮЧОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ

ВІН ФАКТИЧНО оновлює застарілий закон 1993 року з урахуванням сучасних реалій: визначає статуси для ветеранів, ветеранок і членів їхніх сімей, гарантує комплексну медичну, освітню, соціальну та правову підтримку. Водночас усі чинні пільги й документи залишаються дійсними.

Уперше законопроект визначає мету, завдання та принципи державної ветеранської політики – політики, в центрі якої людина, її гідність, внесок у захист і відновлення України. Також він чітко розмежовує та унормовує ключові статуси: ветерана/ветеранки, ветерана/ветеранки з особливими заслугами перед Батьківщиною, члена сім'ї ветерана, а також члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України.

Законопроект передано до Верховної Ради України для розгляду.

Законопроект пропонується:

- забезпечення державної підтримки та гарантій, що включають супровід фахівцем із супроводу, підтримку у сфері охорони здоров'я та розвитку спорту ветеранів війни, підтримку і гарантії у сфері освіти та професійної адаптації, підтримку при працевлаштуванні та розвитку ветеранського підприємництва, підтримку у забезпеченні житлових прав, соці-

альну підтримку, правничу допомогу;

- створення національної системи моніторингу впровадження програм і заходів;

- запровадження послуг у сфері ветеранської політики – дій, спрямованих на задоволення потреб ветеранів і ветеранок, визначених за результатами моніторингу та оцінки, які фінансуються з державного бюджету;

- унормування статусів і затвердження документів, що підтверджують статус;

- закріплення повноважень органів влади у сфері реалізації ветеранської політики;

- закріплення правових засад створення та діяльності ветеранських просторів;

- розширення міжнародного співробітництва щодо підтримки ветеранської спільноти;

- гідне увічнення пам'яті полеглих Захисників і Захисниць України.

Цей законопроект – не лише технічне оновлення. Це ціннісний вибір нашої держави. Україна переходить від застарілих підходів минулого до сучасної моделі, яка ставить у центр ветерана й ветеранку як людей, котрі відстояли свободу, а тепер мають бути забезпечені підтримкою та можливостями для життя й розвитку.

Воїни-«афганці» — українській армії

Про добрі справи тернопільських «афганців»-волонтерів читайте на 2-й стор.

СИСТЕМНА ПІДТРИМКА ДЛЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Президент України Володимир Зеленський підписав Закон України «Про ветеранське підприємництво», який відкриває нові можливості для самореалізації ветеранів, ветеранок у бізнесі.

УХВАЛЕНИЙ Верховною Радою документ розроблено народними депутатами України спільно з Міністерством у справах ветеранів, іншими державними органами, Українським ветеранським фондом Мінвeterанів, представниками громадянського суспільства та самими ветеранами й ветеранками.

Закон вперше дає чітке визначення, що таке ветеранське підприємництво, закріплює принципи державної політики у цій сфері, а також визначає механізми державної підтримки.

Ветеранське підприємництво – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність або незалежна професійна діяльність,

що здійснюється суб'єктами ветеранського підприємництва з метою досягнення економічних і соціальних результатів, у тому числі одержання прибутку.

Суб'єктами ветеранського підприємництва є: ветерани та ветеранки, зареєстровані як ФОП; самозайняті особи або юридичні особи, де ветерани та ветеранки є власниками (володіють щонайменше 100% статутного капіталу або всі члени – ветерани та ветеранки).

Основні напрями державної політики, які закріплюються законом:

- впровадження стимулюючих механізмів;

- залучення ветеранських підприємств до державних і регіональних закупівель через

резервовані контракти (до 5% бюджету);

- надання підтримки у формі кредитів, компенсацій відсотків, державних гарантій, фінансової допомоги (поворотної та безповоротної);

- надання права оренди державного та комунального майна без аукціону;

- організація навчання ветеранів і демобілізованих осіб для започаткування бізнесу;

- спрощення дозвільних процедур і нагляду;

- стимулювання впровадження інновацій і новітніх технологій;

- сприяння виходу продукції на зовнішні ринки;

- залучення міжнародних фінансових організацій до реалізації інвестпроектів;

- надання пріоритету у розвитку на нових ринках;

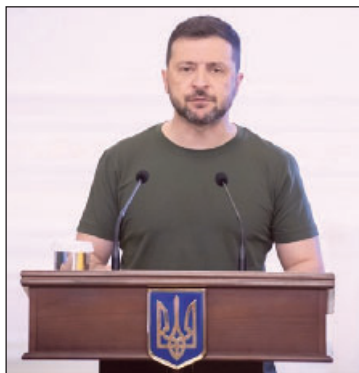
(Закінчення на 2-й стор.)

ЗНАЧИМА ТАНКОВА СИЛА ЄВРОПИ

«ЗВІСНО, зараз передусім через війну дронів та інші нові технологічні аспекти війни роль танків суттєво змінилася. Завдання командирів танкових екіпажів значно ускладнилися. Але значення наших танкових військ залишається дуже вагомим. Хоробрість і влучність наших воїнів-танкістів, вогнева потужність і маневреність танків, як і раніше, мають значення для захисту наших українських позицій і знищення російських солдатів, їхніх позицій та їхніх укріплень», – зазначив Володимир Зеленський.

За словами Президента, загалом в українських бойо-

З нагоди Дня танкових військ Президент Володимир Зеленський зустрівся з воїнами та вручив їм державні нагороди. Глава держави наголосив, що танкові війська стали одним із найсильніших елементів Сил оборони України.

вих бригадах діють понад 100 танкових батальйонів.

«Це все дуже сильні, досвідчені підрозділи – значима танкова сила Європи. Воїни, якими ми пишаємось. Досвід, якого Україна готова навчати наших партнерів», – наголосив глава держави.

Володимир Зеленський подякував воїнам-танкістам і закликав завжди пам'ятати тих, хто віддав своє життя в боях заради України. Пам'ять полеглих захисників і захисниць ушанували хвилиною мовчання.

ПРАКТИЧНІ РІШЕННЯ ДЛЯ ВETERANІВ

Кабінет Міністрів України зробив крок назустріч нашим Захисникам і Захисницям. На окремому засіданні, присвяченому питанням ветеранської політики, ухвалено 11 рішень на підтримку ветеранів, ветеранок та їхніх родин.

ЦЕ НЕ ЛИШЕ НАБІР практичних рішень, а насамперед – ціннісний вибір держави. Вперше за десятиліття законодавство у сфері ветеранської політики оновлюється відповідно до вимог сьогодення, а не обмежується рамками закону 1993 року. Це означає, що Україна відходить від застарілих підходів і формує сучасну політику, яка ставить у центр людину, її гідність, потреби та внесок у захист і відновлення країни.

Зокрема, уряд схвалив:

- Законопроект «Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів/ветеранок». Він фактично оновлює застарілий закон про статус ветеранів війни. Законопроект враховує сучасні реалії та визначає статуси ветеранів і їхніх родин, гарантує медичну, освітню, соціальну й правову підтримку. Водночас усі чинні пільги та документи залишаються дійсними.

- Законопроект «Про осіб, які залучалися до забезпечення проведення заходів, спрямованих на захист незалежності, су-

веренітету та територіальної цілісності України» – унормовує статус і права громадян, які виконували завдання з підтримки обороноздатності держави, але безпосередньо не брали участі у бойових діях, адже їх віднесення до ветеранів не відповідає принципам об'єктивності та справедливості й певним чином знецінює внесок військово-службовців;

- Законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо місць поховання загиблих (померлих) осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України» – запроваджує єдині стандарти облаштування й утримання військових поховань і створення військових меморіальних кладовищ у регіонах України.

Очікуємо ухвалення цих законопроектів Верховною Радою України.

Також уряд ухвалив важливі рішення щодо надання медичних послуг: затвердив запуск програми адаптації для ветеранів і ветеранок, які втратили зір;

спростив доступ до засобів реабілітації – крісел колісних, білих тростин та інших спецзасобів; підтримав право на безоплатне стоматологічне лікування іноземних військових, які воюють чи воювали у складі ЗСУ.

Окремо КМУ затвердив порядок компенсації державою 50% автоцивілки для ветеранів й ветеранок та людей з інвалідністю внаслідок війни.

Також визначено механізм взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни із службою супроводу військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, поліцейських і членів їхніх сімей.

Ухвалені рішення – це не лише формальність, а реальний крок до реалізації системної ветеранської політики в Україні. Вони гарантують: справедливую державну підтримку; гідні умови повернення до цивільного життя й розвитку ветеранів, ветеранок та їхніх родин; визнання їхнього внеску в боротьбу за незалежність; належне увічнення пам'яті полеглих Героїв.

Ці зміни допомогатимуть будувати міцну підтримку для тих, хто щодня ризикує власним життям заради нашої свободи та незалежності.

Кабінет Міністрів України на окремому засіданні, присвяченому питанням ветеранської політики, схвалив законопроект «Про осіб, які залучалися до забезпечення проведення заходів, спрямованих на захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України».

ВИКОНУВАЛИ ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ

ДОКУМЕНТ унормовує статус і права громадян, які робили свій внесок у зміцнення обороноздатності держави, але безпосередньо не брали участі у бойових діях. Це стосується, зокрема, тих, хто забезпечував функціонування військової інфраструктури, підтримував підрозділи, виконував завдання логістики, зв'язку чи інші критично важливі для оборони дії.

Віднесення таких осіб до категорії ветеранів війни не відповідало принципам об'єктивності й справедливості, адже воно певним чином знецінювало внесок тих, хто безпосередньо брав участь у боях. Тому законопроект пропонує створити окремий, офіційно закріплений статус, який визнає унікальний внесок цієї категорії громадян.

Законопроект пропонується: унормувати поняття та зміст статусу «залучена особа», «залучена особа з інвалідністю», а також «член сім'ї загиблого (померлого) залученої особи» – саме для громадян, які залучалися до оборони України, але не брали участь у бойових діях; визначити категорії громадян, які мають право на такий статус; унормувати порядок надання статусу; передбачити державні гарантії таким громадянам.

Законопроект дозволить офіційно визнати внесок тисяч громадян, які, не перебуваючи безпосередньо на передовій, виконували важливі завдання для захисту України, та забезпечити їх та їхні сім'ї належними соціальними гарантіями.

Воїни-«афганці» — українській армії

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

Волонтерський центр «Патріот» Тернопільської обласної Спільки ветеранів Афганістану продовжує активну співпрацю по допомозі українському війську з громадою селища Сороцьке.

ЗВЕРЕСНЯ волонтери центру завантажили півтори тонни допомоги для Збройних Сил України, зібраної жителями селища, а це свіжі овочі, домашні тушонки і паштети, сало і смалець, крупи і цукор, консервовані закрутки, чай і кава, засоби особистої гігієни, також передали 10 тисяч гривень для закупівлі всього необхідного для наших воїнів.

Щира подяка старості села Юрію Сагайдаку, ветерану-«афганцю» Любомиру Язловецькому та його дружині Олі, Галині Плуговській та всім жителям громади, які постійно допомагають українському війську.

Вся зібрана допомога розподілена та відправлена в підрозділи бойового зіткнення в 1-й окремий штурмовий полк «Вовки Да Вінчі» на Покровський напрям бойових дій, в 44-ту окрему артилерійську бригаду та 65-ту окрему механізовану бригаду.

Щира подяка ветеранам-«афганцям» Тернопільщини за збір коштів на придбання 5 антитепловізійних плащів для штурмового полку «Вовки Да Вінчі», що вже забезпечує збереження життя наших захисників та дає можливість безпечніше виконувати бойові завдання.

На передовій наші захисники повинні знати, що в них є надійний тил.

Особлива подяка ветеранам-«афганцям» Сергію Лісовому, Івану Боднару, Ігорю Присяжному, Григорію Довгалюку, Ігорю Липці, Василю Свічару за допомогу в завданні всього необхідного на фронт.

Честь і повага всім, хто не стомився допомагати українському війську добути Перемогу!

Василь КОГУТ,
керівник волонтерського центру «Патріот»
Тернопільської обласної організації УСВА.

Офіційно

СТАТУС І ДЕРЖАВНІ ГАРАНТІЇ

Верховна Рада України прийняла за основу та в цілому закон, за яким військовослужбовців, нагороджених відзнакою Президента України «Хрест бойових заслуг», офіційно віднесено до категорії осіб із особливими заслугами перед Батьківщиною. Відтепер вони матимуть право на статус і гарантії від держави.

ІНІЦІАТОРОМ законопроекту виступив Президент України Володимир Зеленський.

Українські воїни, нагороджені відзнакою Президента України «Хрест бойових заслуг», отримують статус і соціальний захист; безоплатне поховання померлих із військовими почесностями та можливість почесного поховання на Національному військовому меморіальному кладовищі; щомісячні виплати – встановлено грошову допомогу в розмірі півтори мінімальної зарплати (станом на 1

січня поточного року). Якщо військовослужбовець має право на кілька видів таких виплат, він може обрати найбільш вигідний для себе варіант.

Зокрема, нормативно-правовий акт вносить відповідні зміни до статті 11 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; доповнює статті 14 та 151 Закону України «Про поховання та похоронну справу»; вносить зміни до Закону України «Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян».

БЕЗПЕРЕРВНІСТЬ СУПРОВОДУ

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення, яке визначає механізм взаємодії фахівців із супроводу ветеранів війни із службою супроводу військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, поліцейських і членів їхніх сімей.

ІДЕТЬСЯ про створення більш скоординованої системи, що дозволить ефективніше реагувати на потреби Захисників і Захисниць, їхніх сімей та родин полеглих Героїв.

Прийнята постанова визначає, що: координатором взаємодії фахівців із супроводу ветеранів з службою супроводу та уповноваженими органами на загальнодержавному рівні є Мінветеранів; ТЦК і СП, уповноважені підрозділи СБУ (за згодою осіб) та Служби зовнішньої розвідки протягом п'яти днів після взяття на військовий облік ветерана/ветеранки

війни мають повідомити про це структурний підрозділ з питань ветеранської політики; структурний підрозділ з питань ветеранської політики, своєю чергою, має протягом трьох днів поінформувати про ветерана/ветеранку до установ, де працюють фахівці із супроводу ветеранів війни.

Рішення уряду сприятиме посиленню державної підтримки та соціального захисту ветеранів й ветеранок війни, родин полеглих, постраждалих учасників Революції Гідності, а також військовослужбовців, рятувальників, поліцейських та їхніх сімей.

Соціальний захист

СУБВЕНЦІЯ НА ЖИТЛО

Держава виплачує грошову компенсацію на придбання житла для певних категорій ветеранів і ветеранок, членів сімей загиблих (зниклих безвісти, померлих) Захисників і Захисниць.

ЦЕ КОМПЕНСАЦІЯ, яка надається з державного бюджету через субвенцію місцевим бюджетам. Людина отримує кошти на спеціальний рахунок і самостійно купує житло. Пояснюємо, хто має право, скільки передбачено коштів, як дізнатись про свій статус і що робити, якщо вас не включили у список.

Хто має право на цю грошову компенсацію? Учасники бойових дій з інвалідністю першої-другої групи; члени сімей загиблих (зниклих безвісти, померлих внаслідок поранень/контузії/захворювання), які мають відповідний статус.

Обов'язкова умова – перебування на квартирному обліку.

Який розмір компенсації отримає людина? Сума залежить від формули, передбаченої у постанові №719. Вона враховує: кількість осіб у родині, наявність житла, інвалідність, вартість житла в відповідному регіоні (опосередкована), додаткові витрати на оформлення.

Куди звертатися, щоб уточнити чи подати документи? До місцевих органів за місцем квартирної обліку – управління з питань соціального захисту або підрозділів з питань ветеранської політики.

Подати документи можна особисто або онлайн, якщо є технічна можливість.

Що робити, якщо не включили до списку на отримання компенсації? Уточніть статус свого квартирної обліку в місцевому органі, перевірте повноту поданих документів, у разі відмови ви маєте право оскаржити рішення в суді.

Коли нараховують компенсацію? Після ухвалення рішення комісії гроші надходять на спеціальний рахунок заявника. Загальний термін розгляду – до 18 робочих днів з моменту подачі повного пакета документів.

На що і коли можна витратити ці кошти? Кошти надходять на спеціальний рахунок заявника. Їх можна використати виключно на придбання житла.

Строк, протягом якого має бути здійснено покупку житла, визначається рішенням комісії і, як правило, становить до 12 місяців.

Якщо маєте додаткові питання – звертайтеся до місцевого органу або ветеранського підрозділу за місцем квартирної обліку.

СИСТЕМНА ПІДТРИМКА ДЛЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

– моніторинг ефективності заходів підтримки з урахуванням економічної ситуації;

– створення умов для роботи в індустріальних парках і технопарках.

Також закон запроваджує спеціальний режим економічної підтримки ветеранського підприємництва, що передбачає надання суб'єктам ветеранського підприємництва преференційних заходів, зокрема щодо участі в державних і муніципальних програмах підтримки, отримання субсидій, грантів, доступу до пільгових умов кредитування або участі у спеціалізованих тендерних процедурах.

У прикінцевих положеннях передбачено зміни до законодавства, які зобов'язують органи місцевого самоврядування роз-

робляти регіональні програми підтримки ветеранського підприємництва, узгоджуючи й координуючи їх із центральним органом виконавчої влади, відповідальним за формування та реалізацію політики у цій сфері.

На виконання закону Кабінет Міністрів України має затвердити підзаконні акти, які деталізують механізми реалізації положень закону – зокрема щодо доступу до програм підтримки, фінансування та інших інструментів сприяння ветеранському підприємству.

Підтримуючи започаткування та розвиток ветеранського бізнесу, ми не просто дякуємо за службу – ми інвестуємо в економічну силу України.

Детальніше із Законом України «Про ветеранське підприємництво» можна ознайомитися за посиланням: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/43186>.

Зверніть увагу!

ОНОВЛЕНО ПЕРЕЛІК ПОТРЕБ, НА ЯКІ БЛАГОДІЙНА ДОПОМОГА НЕ ОПОДАТКОВУЄТЬСЯ

Кабінет Міністрів України ухвалив зміни до Переліку потреб, сума благодійної допомоги для задоволення яких не включається до оподаткованого доходу платників податку на доходи фізичних осіб (постанова КМУ від 26.11.2014 № 653), якими розширено перелік товарів і послуг, що можуть надаватися як гуманітарна та благодійна допомога без оподаткування.

потребує, не тільки в грошовій сумі, а й у натуральній формі.

Для відновлення втраченого майна тепер можна облаштовувати інженерні системи: водопостачання, каналізацію, вентиляцію та освітлення. Крім того, вперше до переліку потреб включено електричні радіатори, конвекційні нагрівачі, конвектори, вентилятори та їх комплектуючі.

Максимальна вартість побутової техніки, яку можна надавати як благодійну допомогу, збільшена із 3 до 5 розмірів мінімальної заробітної плати за одиницю, а сільськогосподарської техніки загальна гранична вартість – з 50 до 100 розмірів мінімальної заробітної плати. Для генераторів, батарей для акумуляторів, а також пристроїв для заряджання,

встановлено загальну граничну вартість до 15 розмірів мінімальної заробітної плати.

До Переліку також включено:

– продуктові набори, окремо продукти харчування, набори гігієнічні, спальні набори, набори для екстреної допомоги, засоби індивідуального захисту, предмети першої необхідності, набори екстреної медичної та домедичної допомоги, ваучери на їх закупівлю, дитячі товари, ігри та іграшки;

– велосипеди (зокрема, електровелосипеди) та їх комплектуючі, крісла колісні, реабілітаційне обладнання, а також технічні засоби для навчання, підручники, книги, канцтовари;

– психологічна і соціальна реабілітація уточнена як реабілітація (абілітація).

ЯК ПРАЦЮЄ АВТОМАТИЗОВАНА СИСТЕМА РЕЄСТРАЦІЇ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ

СИСТЕМА запрацювала 1 грудня 2023 року в тестовому режимі, коли декларації можна було подавати як паперово, так і онлайн. Уже з 1 квітня 2024 року вона працює повноцінно – відтоді внесення гуманітарної допомоги можливе лише через онлайн-систему. Це дозволяє мінімізувати ризики зловживань та забезпечити прозорий облік гуманітарної допомоги.

За час роботи АС ГД зареєстровано понад 239 тисяч вантажів, а декларацій подано більш як 227 тисяч. Крім того, на сьогодні система налічує 12,7 тисяч отримувачів – усі вони внесені до Єдиного реєстру отримувачів гуманітарної допомоги. Це переважно громадські та благодійні організації, волонтерські спільноти та реабілітаційні установи.

За статистикою, найчастіше ввозять таку допомогу: продовольчі товари; лікарські засоби та медичні вироби; санітарно-гігієнічні засоби; одяг та взуття; технічні засоби.

Як користуватися системою?

1. Перейдіть на good.gov.ua.
2. Зареєструйтеся за допомогою КЕП, якщо вас ще немає в Єдиному реєстрі, і підтвердьте дані про організацію.
3. Якщо ви вже зареєстровані

– заповніть інформацію про вантаж і декларацію в системі.

4. Отримайте унікальний код гуманітарної допомоги.

5. Сформуйте декларацію у системі.

6. Назвіть цей код під час митного оформлення на кордоні.

7. Розподіліть вантаж.

8. Якщо є розбіжності між декларацією та фактично отриманим товаром – заповніть інвентаризаційний опис.

9. Подайте автоматичний звіт про підйоме використання гуманітарної допомоги.

10. Помилки в інвентаризаційному описі або звіті можна виправити, подавши уточнюючі документи до кінця поточного місяця.

Важливо: подання звітів є обов'язковим для отримувачів гуманітарної допомоги. Організації, які вперше не подали звіт, при повторному порушенні будуть автоматично виключені з Єдиного реєстру.

Як подати звіт у системі?

1. Увійдіть в особистий кабінет на good.gov.ua.

2. Перейдіть до розділу «Звіт» і натисніть «Створити звіт».

3. У розділі «Отримано» зведеної таблиці дані заповнюються автоматично – з декларацій або інвентаризаційного опису.

4. Розділ «Розподіл» заповнює, тільки коли була передана гуманітарної допомоги кінцевому набувачу. Інакше залишайте його порожнім.

5. Документи додаються лише в окремих випадках, про що йдеться у розділі «Документи».

6. Підпишіть звіт КЕП, натиснувши «Підписати» у розділі «Підпис».

Автоматизована система реєстрації гуманітарної допомоги розроблена за підтримки Програми EGAP, що виконується Фондом Східна Європа та фінансується Швейцарією.

Державне підприємство «Інформаційно-обчислювальний центр Мінсоцполітики України» є розробником та адміністратором АС ГД. Якщо у вас є запитання щодо реєстрації та користування системою, звертайтеся до їхнього контакт-центру за номером (044) 494-19-10 або на е-пошту call-center@ioc.gov.ua.

НА ЖАЛЬ, під впливом часу, що промайнув відтоді, як закінчилася Друга світова та для нас Афганська війна, буремних сучасних подій і штучних заходів «промивання мізків», поступово змінюється ставлення, зокрема нових поколінь до минулих подій.

Практично завершило свій земний шлях героїчне покоління наших співвітчизників, яке у важкій збройній боротьбі перемогло фашизм і нацизм. У наймолодшого учасника бойових дій в Афганістані вже наблизився 60-річний ювілей.

Користуючись такими обставинами, коли пізнавати правду про важливі події від самих учасників стає неможливим, «ідеологи нового миру» розпочинають подавати власні, зокрема, збочені версії минулих подій.

Час від часу, користуючись складнощами у державі, її недруги, зокрема окремі «псевдопатріоти», агресивна меншість, яка залишилася на узбіччі та задрить потужності й послідовності дій руху ветеранів Афганістану, з метою розшарування і порушення єдності нашого суспільства, штучно, безпідставно звинувачують окремих громадян, колективи та осередки громадських організацій в порушенні чинного законодавства України стосовно створення і захисту об'єктів культурної спадщини (пам'ятників, меморіалів, назв місцевих об'єктів і вулиць тощо), пов'язаних з участю громадян України у військових конфліктах в інших державах, зокрема в Афганістані.

За справу наступу на заслуги ветеранів війни беруться люди, які недосконало знають військову і політичну історію світу і нашої держави зокрема.

Стосовно сучасних афганських подій XX і XXI століть і зараз можна казати, що питання ще далеко не завершено, остаточні висновки роботи зарано.

Після спроби встановити в Афганістані радянський устрій і порядок у 1979–1989 роках, вже США, Великобританія і НАТО в цілому більш ніж за 20 років військових дій в Афганістані у 2001–2022 рр. «наступили на афганські граблі» в нав'язуванні нового порядку і поспішно покинули цю країну.

До речі, рішеннями президентів України до складу контингентів НАТО в ті роки входили і військово-службовці нашої країни – медичний персонал і персонал штабів, а також підрозділів з розмінування території Афганістану. Крім того, за окремими угодами там працювали члени екіпажів повітряних суден, зокрема гелікоптерів, з України.

Тому ще рано ставити крапку в оцінці афганських подій в контексті світової політики.

Швидше за все, ініціаторів винесення на обговорення «афганських питань» хвилює не доля афганського народу, а наявність в Україні єдиного руху ветеранів Афганської війни.

Ми вимушені визнати, що противники цього руху, починаючи з 2005 року нанесли йому низку відчутних ударів: у 2005 році було ліквідовано Державний комітет України у справах ветеранів, в якому всі головні посади у центрі і регіонах були зайняті ветеранами Афганістану.

Одночасно із зони впливу ветеранів відібрали місце фізичної реабілітації і оздоровлення – санаторій ім. М. О. Семашка в Сімєїзі

Ми, ветерани війни, значно раніше зрозуміли, що демократія і вседозволеність, як кажуть у нашій рідній Одесі, це дві великі різниці. Тому бажано, аби всі громадяни в Україні теж це зрозуміли.

31 березня 2023 року Національна рада з телебачення та радіомовлення отримала повноваження закривати будь-який засіб масової інформації без рішення суду. З того дня набрав чинності Закон України «Про медіа», який запроваджує додаткові механізми захисту національного інформаційного простору (зокрема, на період воєнного стану).

Тому постає питання, чому засоби масової інформації та соціальні мережі безконтрольно продовжують транслювати і вилити всіякий бруд і непотріб

УСВА. 35 РОКІВ БОРОТЬБИ І ДІЯЛЬНОСТІ

Досвід діяльності Української Спільноти ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) по захисту прав ветеранів у конструктивній співпраці з органами влади

(Крим); у подальшому ветерани Афганської війни були позбавлені користування у цільовому лікувальному закладі – у відомому госпіталі «Лісова поляна». Ліквідовані широко відомі місця пам'яті – музеї в Києві (окрема експозиція в межах Меморіального комплексу «Національний музей історії України у Другій світовій війні») і у Вінниці; здійснюється постійний тиск на «афганську» церкву – Воскресенський храм пам'яті загиблим і ветеранам Афганістану.

Негативно відбилися на авто-

ритеті «афганського» руху України і внутрішні, скоріш за все, ініційовані і керовані іззовні, суперечки.

Але здорові сили, які об'єднані в Українську Спільноту ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), витримали і встояли, і продовжують виявляти мужність у лавах збройних формувань, складають основу добровольчих об'єднань територіальних громад і беруть активну участь у волонтерській діяльності громадянського суспільства України, спрямованій, перш за все, на захист Вітчизни від російських загарбників, її територіальної цілісності й незалежності.

Водночас не можна почувати себе на лаврах. Спроби послабити рух ветеранів війни, не дати йому розповсюдити свій вплив і досвід на ветеранів нової російсько-української війни продовжуються з використанням відомих методів інформаційної боротьби (війни).

Під приводом вивчення громадської думки, але у вузькому колі обраних учасників круглих столів, вони порушують і обговорюють питання, які применюють гідність ветеранів і сіють сумніви в розумах громадянського суспільства з метою руйнування традицій, що склалися.

Серед питань порядку денного одного з круглих столів, який організував Інститут національної пам'яті, було порушено, зокрема, такі: День вшанування учасників бойових дій на території інших держав – чи потрібен такий день в календарі сучасної України; яке місце в національній пам'яті має займати Афганська війна і українці, що полягли в Афганістані?

Кожен з ветеранів – учасників бойових дій на території інших держав, більшість населення України обурені штучними інформаційними викладами.

на голови наших співвітчизників? Чому в європейській країні з високим культурним минулим російські сквернослови стали героями українських інформаційних програм? Чому іноземцям, яким державою даровано українське громадянство, в складні часи для нашої Вітчизни дають інформаційну можливість сіяти розбрат у суспільстві, ображають значні, поважні прошарки корінного населення України, пам'яті її героїв і членів сімей загиблих воїнів?

Правління УСВА наполегливо рекомендує ветеранам війни та їх громадським організаціям діяти більш активно у захисті власної честі та гідності, а також у захисті пам'яті загиблих:

I. Нагадувати ініціаторам подібних спроб підриву в роки сучасної жорстокої війни єдності нашого суспільства наступне:

– Права учасників бойових дій на території інших держав разом з

іншими категоріями ветеранів війни, зокрема з категоріями захисників і захисниць України сучасної війни, ветеранів далекої Другої світової війни, захищені загальним Законом України від 22 жовтня 1993 року № 3551-XII «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

– Перелік держав і періодів бойових дій на їх території, в яких брали участь громадяни України, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1994 р. № 63.

– Указом Президента України від 11 лютого 2004 року № 180/2004 встановлено День вшанування учасників бойових дій на території інших держав, який відзначається традиційно щороку і урочисто 15 лютого за участі й підтримки громадян України.

– Установлено, що дія Закону України від 16 березня 2000 року № 1549-III «Про державні нагороди України» поширюється на право-

відносини, пов'язані з нагородженням: громадян України, удостоєних державних нагород СРСР або республік, що входили до його складу; громадян України, іноземців та осіб без громадянства, нагороджених державними нагородами Української РСР (Почесною Грамотою, Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, удостоєних почесних звань Української РСР), а також нагороджених Державними преміями Української РСР.

Відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини» від 8 червня 2000 року № 1805-III пам'ятники загиблим воїнам в Афганістані, назви вулиць і територіальних об'єктів можуть бути віднесені до історичних об'єктів культурної спадщини, які підлягають реєстрації шляхом занесення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України за категоріями національного та місцевого значення пам'ятки. Порядком визначення категорій пам'яток

встановлюється Кабінетом Міністрів України.

II. Спрямувати гуманітарні зусилля організацій ветеранів – учасників бойових дій на території інших держав на надання допомоги ветеранам російсько-української війни у вирішенні меморіальних питань, організації спільних меморіальних заходів й запропонувати створення спільних меморіалів і музеїв для віддзеркалення участі ветеранів Афганістану в сучасній російсько-українській війні:

1. Зібрати та оприлюднити інформацію про участь ветеранів Афганістану в військових підрозділах і добровольчих формуваннях, у формуваннях територіальної оборони. Звернути особливу увагу на допомогу родинам загиблих воїнів, та особам, які стали інвалідами внаслідок війни.

2. Зібрати та оприлюднити інформацію про участь ветеранів Афганістану в різноманітній волонтерській діяльності.

3. Зібрати та оприлюднити інформацію про участь ветеранів Афганістану в підготовці населення України до національного спротиву.

III. Організувати обговорення питання меморіальних практик у країнах ЄС, США та в Україні у широкому колі громадянського суспільства та висловити колективну думку з цих питань на адреси керівництва нашої держави і місцевих органів влади.

IV. Підготувати матеріали з порушених питань для місцевих і центральних засобів масової інформації, зокрема для оприлюднення в газеті «Третій тост» і на сайті УСВА.

(Далі буде).

ХОЧУ РОЗПОВІСТИ про дивовижну жінку. Нехай їй буде царство небесне. Вона його заслужила своїми справами, вчинками, прожитим життям. Сім'ї загиблих воїнів-«афганців» називали її «чарівницею».

Це Алла Григорівна Запорожець. З 2002 до 2012 року – голова Ніжинського міськрайонного комітету сімей загиблих військовослужбовців в Афганістані.

Вона завжди була там, де «афганський» біль, що переповнює материнські серця, тяжкою скорботою лягає на скроні, додаючи сивину. Була своєю в сім'ях загиблих «афганців», а їх у Ніжині та районі шість. Намагалася поради, допомогти, розігнати скорботу. Завдяки душевному теплу Алли Григорівни притулявся біль, розчиняючись в її доброті та широті.

Громадське їй боліло як своє. Недарма Алла Запорожець стала лауреатом районного конкурсу «Жінка року-2004» у номінації «Життя нелегкі рубежі», нагороджена Почесною грамотою Державного комітету ветеранів за особистий внесок у правовий та соціальний захист сімей військовослужбовців, які загинули в Афганістані.

Алла Григорівна була головою первинної громадської ветеранської організації «Діти партизанів і підпільників Ніжина», почесним членом Ніжинського козацького полку імені братів Золотаренків, головою районної організації Спілки жінок України.

Долю цієї дивовижної жінки жорстко пройшла війна, і не одна, а три.

Першою тяжкою втратою для чотирирічної дівчинки стала загибель батька – комісара батальйону Григорія Григоровича Фігури – у боях під Москвою у 1942 році. Одразу за батьком на фронт пішла медсестрою мама Марія Максимівна. Наприкінці того ж 1942 року, рятуючи життя іншим, вона загинула. Круглою сиротою залишилася Аллочка. Найріднішими для неї стали дідусь, бабуся та двоє братів батька.

Із самого початку окупації Алла разом із рідними опинилася у партизанському загоні «За Батьківщину» під командуванням Симоненка.

Страх, голод і холод запам'яталися їй з воєнного дитинства. Після війни дівчинка опинилася у дитячому будинку, а за два роки її звідти забрав брат батька Микола Григорович.

Із родиною дядька вона поїхала жити до міста Берегове на Закарпатті. Закінчила сім класів школи, профтехучилище, здобула спеціальність майстра пошиття верхнього одягу. Але душа рвалася додому, до Ніжина.

Повернувшись до рідного міста, вона винайняла квартиру та влаштувалася на швейну фабрику «Ніжинка». Спочатку була контролером, потім майстром, а згодом і начальником цеху.

33 роки свого життя Алла Григорівна віддала цьому підприємству. Паралельно закінчила технікум, навчалася в інституті. А коли у Ніжинському ТУ-12 відкрили кафедру пошиття одягу, вона пішла навчати учнівську молодь.

Проте спокійне життя порушила неоголошена війна в Афганістані. Старший син Сергій потрапив у пекло війни.

Афган зробив нужним не тільки сина, а і його передчасно поховану матір, оскільки син був на волосинку від смерті. Вона молилася і просила Божої милості для нього. І дочекалася: поранений, контужений, з надрином у душі та раною в серці. Головне – живий повернувся додому. Мати допомогла підвестися на ноги, зцілитися духом.

Здавалося, війна закінчилася, а з нею всі нещастя відійшли в минуле, але доля підкинула ще одну біду. У зоні військового конфлікту в Придністров'ї опинився молодший син – Владислав. Він, як і його мама в дитинстві і брат в Афгані, дивився у вічі смерті, але у мирний час. Ці дні та місяці їй здавалися вічністю. Бог почув її молитви.

Алла Запорожець не могла си-

Я ЖИВУ, ЩОБ НАШИХ СИНІВ ПАМ'ЯТАЛИ

Про становлення і багаторічну роботу обласного комітету сімей загиблих військовослужбовців в Афганістані при Чернігівському обласному відділенні УСВА продовжує свою розповідь його голова Лариса Олександрівна Кожар.

Ответы ишу на десятки вопросов, Они за собою другие влекут. Не просит душа выходных, увольнений.

Ей все нипочем! Ей работу давай! – Приятных эмоций, забот и волнений, А сердце, будь добрым, за ней поспевай.

Мчусь сквозь короткие зимы и весны... Старую, болю – и все на ходу! Ждут впереди меня новые кроссы.

Мне б не споткнуться, а то упаду. Тогда, может, вспомню про легкие, печень, С грустью о прошлом начну вспоминать...

А пока что бегу! Я в движении вечном! Хоть на шаг, но мне страшно от жизни отстать.

Гадаю, тут коментарі зайві. Вірші самі говорять про цю дивовижну жінку з її складною долею.

Алла Григорівна брала участь у відкритті пам'ятників воїнам-інтернаціоналістам, меморіальних дощок на школах, де навчалися хлопці. Її запрошували до шкіл, училищ.

Співпрацювала з адміністраціями міста і району, обласним комітетом загиблих військовослужбовців в Афганістані, обласним відділенням, міськрайспілками УСВА (воїнів-інтернаціоналістів), Червоним Хрестом, частою гостею була у редакціях місцевих газет.

Велику допомогу їй надавали матері загиблих синів – Брюховець Ія Аврамівна, Мокрушина Ганна Нілівна, Парубець Раїса Юхимівна, Пузан Ніна Михайлівна.

Про них та про їхніх синів можна писати дуже багато. Дві з них – Ганна Мокрушина (2009 р.) і Раїса Парубець (2014 р.) були нагороджені орденом княгині Ольги III ступеня за їхню самовіддану працю, активну життєву позицію, патріотичне виховання молоді.

Ганна Мокрушина, яка виховала шістьох дітей, у 2009 році отримала звання «Мати-героїня» та медаль Материнства.

А взагалі, всі матері та дружини, які втратили своїх синів, чо-

ловіків заслуговують на високі урядові нагороди.

За це місто і район я завжди була спокійна. З «афганцями» та сім'ями було приємно співпрацювати. Це добрі та щирі люди, які пережили стільки горя, але душа їхня не очерствіла.

Відійшли у Вічність спочатку старший син – «афганець» Сергій, потім – Алла Григорівна та молодший син – Владислав. Не всім під силу впоратися із горем. Але життя триває в онуках і правнуках. А нам пам'ятати й не забувати про них. Про їхні справи, вчинки, подвиги, які вони здійснювали в ім'я миру на землі.

На закінчення хочу подякувати і низько поклонитися всім, усім, хто був зі мною і підтримував мене і мою сім'ю, і не раз, у важку годину!

Хтось дав можливість вижити і вистояти, підставляючи плече. Своєю пороною, співчуттям, світлим щирим поглядом і словом.

Прізвища та імена не називаю. Їх так багато у моєму житті і так багато для мене значущих. Я постійно відчуваю вашу турботу про мене. Це тільки між мною та вами, кого я люблю й поважаю.

Велику підтримку було надано «афганцями» – обласною та міською організаціями УСВА, коли пішов у вічність мій чоловік Володимир Дмитрович Кожар, який віддав 45 років свого життя школі № 8 Чернігова. Учасник війни, інвалід першої групи.

Його життя втратило сенс, коли загинув у Афганістані син Ігор, оскільки на ньому закінчився рід Кожарів.

Згадала слова пісеньки, які мені написали в ювілейному альбомі мої колеги з технікуму на 60-річчя: «Без друзів тебе трішки, а з друзями багато».

Дай Боже, щоб у кожного з вас, хто читатиме ці рядки, було стільки друзів, скільки їх у мене!

Сильну підтримку надає мені мій син Ігор, який загинув у Афганістані. Мені він звідти, з небес, дуже допомагає. Ми з ним говоримо без слів, мовчки. І розуміємо одне одного. Цей зв'язок дуже сильний. І щоб ви в цьому переконалися, представляю вашій увазі один із його листів з Афганістану від 19 лютого 1984 року, польова пошта 25982 «Г». Дослівно текст листа:

«Здрастуйте, мої дорогі! З'явився вільний час – вирішив написати листа. Цей вірш П. Мовчана хочу присвятити тобі, мамо!

МАТЕРИ

У края тени собственной сидишь, У края жизни, у истока доли. Ах, матушка! – растет,

растет спорыш, и высоко тебе, как на престоле. Ты видишь сокровенные черты – Мою печаль и боль мою без края.

Все видишь ты, все слышишь сердцем ты, Оледеневший воздух разрывая. Мой каждый вздох, выдох,

даже стон в окрепшем сердце стынут отголоском, И я, как дождь, к тебе со всех сторон

иду, иду с наполненным наперстком. Не меда, нет! Воды живой глоток я зачерпнул из родников бездонных.

Ты жди меня, ты жди, хоть путь далек, Но я иду с росинкою в ладонях. Колени сбил и локти ободрал, всю кожу до кости содрал,

как лыко, и рванный воздух ею залатал, чтоб ты ни слов не слышала, ни крика.

Но все ты знала, слышала, была подле меня, во мне была, со мною, росинку мне в наперстке подала, смешая ее с последнею слезою.

У мене все гаразд, служба йде нормально. Годують добре. По-года так собі. Давно не було пошти через нелютну погоду.

Усіх наших жінок вітаю із Міжнародним жіночим днем – 8 Березня. Бажаю міцного здоров'я, щастя, успіхів у праці та особистому житті!

Ну, от начебто і все. На цьому закінчуватиму свій коротенький солдатський лист.

До побачення! Цілую всіх міцно-міцно! Ігор».

Лист одержали 6 березня 1984 року.

«Ігор здійснив 30 рейсів небезпечними дорогами РА, неодноразово брав участь у відбитті нападів банд бунтівників. В одному з рейсів колона була обстріляна бандою противника південніше населеного пункту Хінжан.

Рядовий Кожар виявив особисту мужність, відвагу та холоднокрівність.

У бою діяв сміливо, рішуче, вів інтенсивний вогонь із особистої зброї.

Героїчно загинув, убитий ворожою кулею 03.07.1985 року (до армії призвали 31.03.1983 року).

За мужність і відвагу, виявлені у виконанні інтернаціонального обов'язку, нагороджений орденом Червоної Зірки посмертно (УкПВр від 21.XII.85 р.), Грамотою Президії Верховної Ради СРСР». Це з його досьє.

Його побратими казали, що Ігор рятував усіх, а себе не врятував.

У своїй книзі «Примхи реальності» (Черкаси, 2012 р.) Анатолій Скрипник із Золотоноші Черкаської області в оповіданні «Мати і її Птах» так описав: «У розмові зі мною Володимир Тунік із Полтави – побратим Ігоря сказав: «Вважав Ігоря другом, такий ніколи і ні за яких обставин не підведе!».

«Афганець» Анатолій Степаненко при відкритті меморіальної дошки на школі №3, де навчався Ігор, сказав: «Завдяки Ігорю я зараз перед вами стою і виступаю!».

І сьогодні ті, хто хоче змінити історію, ті, хто не пам'ятає минулого, не мають майбутнього.

А нам – пам'ятати! І поки ми пам'ятатимемо про цю трагедію, загиблі, померлі від ран і живі, хто пройшов випробування війною, застерігатимуть усіх нас від повторення таких трагедій.

(Далі буде).

ПРИКЛАД ЛЮБОВІ, ВІДДАНОСТІ Й ЧЕСТІ

Площа імені Тараса Шевченка у Шепетівці стала місцем прощання з захисником України — капітаном Юрієм Миколайовичем Спірідоновим.

ЮРІЙ народився 18 вересня 1960 року в місті Шепетівка в родині військовослужбовця. Його батько, Микола, присвятив життя служінню Батьківщині, а мама, Ганна, створювала в домі тепло й затишок. У сім'ї піростала також молодша сестра Світлана. Через характер батькової служби дитинство проходило у постійних переїздах, проте найсвітліші спогади залишилися з літа, проведеного у бабусі й дідуся в селі Вишневому.

Після закінчення школи Юрій вступив до Хмельницького вищого артилерійського училища, яке успішно закінчив у 1981 році. Молодий офіцер проходив службу в Німецькій Демократичній Республіці. Передчасна смерть бать-

ка стала важким ударом для всієї родини, і саме Юрій взяв на себе відповідальність за матір і сестру, ставши для них головною опорою.

Службовий шлях Юрія Миколайовича був непростим. Він пройшов через війну в Афганістані — з 1984 по 1986 рік перебував у провінції Кундуз. Після повернення додому продовжував службу, однак у 1990-х роках залишив армію. Оселившись у Хмельницькому, працював, займався підприємництвом, шукав себе у мирному житті.

2002 рік став для Юрія доле-носним: зустрів Олену, з якою вже наступного року одружився. подружжя оселилося у Києві, він працював у сфері пасажирських перевезень. Найбільшим щастям

було народження восени 2003 року доньки Богдани, яка стала для нього сенсом життя і натхненням.

У 2015 році родина повернулася до Шепетівки. Юрій знову став на захист держави: у 2017–2018 роках брав участь в обороні Горлівки, а у 2019-му підписав контракт із 24-ю окремою механізованою бригадою імені Короля Данила. Згодом через стан здоров'я був змушений залишити службу, але армія й побратими завжди залишалися в його серці.

Після початку повномасштабного вторгнення у 2022 році без вагань став до лав 88-го батальйону територіальної оборони Шепетівки, де обіймав посаду командира мінометної батареї. Побратими пам'ятають його як вимогливого, мудрого і водночас справедливий командира, який завжди стояв горою за своїх людей. Саме завдяки його досвіду офіцера та наполегливості було врятовано багато життів.

За сумлінну службу в грудні 2022 року Юрій Спірідонов був нагороджений медаллю.

У побуті він залишався спокійним і життєлюбним, любив природу, родинні традиції та завжди цінував дружбу. Для доньки був найкращим татом, наставником і гордістю.

Серце воїна перестало битися 3 вересня. Його життя було прикладом любові до України, відданості родині й честі військового.

Світла пам'ять про Юрія Миколайовича Спірідонова назавжди залишиться у серцях рідних, побратимів та всієї громади.

Віра КУХАРУК.

Виставка

ПОДАРУНОК ДЛЯ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

До Дня медичного працівника в Національному інституті травматології та ортопедії НАМН України за сприяння Української Співки ветеранів Афганістану відбулося відкриття художньої виставки «Мрії дитинства».

ДИТЯЧІ РОБОТИ відібрані на конкурсній основі в Центрі науково-технічної творчості молоді «СФЕРА» Оболонського району міста Києва.

У відкритті виставки взяли участь голова Української Співки ветеранів Афганістану Герой України Сергій Червонопиский, голова Комітету Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування Михайло Радущий, директор ДУ «ІТО НАМН України», доктор медичних наук, професор Юрій Поляченко, Надзвичайний і Повноважний Посол України Іван Кулеба, голова Київської міської Співки ветеранів Афганістану Ми-

кола Гончаренко, член Національної спілки художників України магістр образотворчого мистецтва, викладач Тарас Бойченко.

Щиро вітаємо медичних працівників з професійним святом і висловлюємо глибоку вдячність

за титанічну працю. Попри всі складнощі повномасштабної війни ви не зрадили своєму покликанню і щодня стоїте на варті здоров'я та життя.

Наталія КОРАБЕЛЬСЬКА.

Спорт

СВЯТО, ЯКЕ ЗАПАМ'ЯТАЛОСЯ ВСІМ

Київська міська Спілка ветеранів Афганістану провела футбольний і волейбольний турніри «Мрії дитинства».

НА ФУТБОЛЬНОМУ полі грали хлопці, на волейбольному майданчику — дівчата. Спортсменам вручено кубки і медалі, футбольні та волейбольні м'ячі, подарунки.

Учасники, і вболівальники були у захваті від виступу Академічного ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби України. Усіх пригостили польовою кашею та юшкою.

Організатори щиро вдячні за допомогу ПрАТ «Оболонь» і Товариству Червоного Хреста Солом'янського району міста Києва.

Ваше здоров'я

Ветерани та ветеранки мають право на низку безоплатних медичних послуг. Саме тому важливо повідомити своєму лікарю про ветеранський статус. Так фахівець зможе врахувати ваш досвід: поранення, стрес, бойові травми, психічне навантаження. І направити на послуги, які для вас покриває держава — через Програму медичних гарантій.

ПОВІДОМЛЯЙТЕ ЛІКАРЯМ
ПРО ВЕТЕРАНСЬКИЙ СТАТУС

Усі ці послуги є безкоштовними для усіх громадян України. Що входить?

Персоналізоване лікування: індивідуальні плани для управління здоров'ям, врахування груп ризику.

Розширений скринінг: діагностика станів, пов'язаних з бойовими діями, зокрема черепно-мозкових травм або посттравматичних розладів.

Психологічна допомога: індивідуальна та групова терапія, когнітивно-поведінкова терапія, керування стресом для боротьби з ПТСР чи депресією.

Лікування бойових травм і хронічних станів: консультації з вузькими спеціалістами: ортопедами-травматологами, неврологами, кардіологами та іншими фахівцями.

Реабілітація: відновлення після травм, операцій чи хронічних хвороб.

Терапія опорно-рухової системи: лікування артриту, артрозу, захворювань суглобів.

Стаціонарне лікування за Програмою медичних гарантій, зокрема: кардіологія — серцеві захворювання, гіпертензія; неврологія — наслідки черепно-мозкових травм, неврологічні розлади; інфекційні хвороби — туберкульоз, інші інфекції; пульмонологія — хвороби легень; гастроентерологія — захворювання шлунково-кишкового тракту.

До безкоштовних послуг у лікарні також входять: лабораторні тести; діагностика (ЕКГ, УЗД, КТ, МРТ, рентген); знеболювальна терапія; ліки з Національного переліку та закуплені МОЗ; інтенсивна терапія; харчування під час перебування в стаціонарі.

Психологічна підтримка: індивідуальна і групова терапія

Як скористатися?

На прийомі повідомте лікарю, що маєте ветеранський статус, інвалідність внаслідок війни.

Отримайте направлення або консультацію.

Пройдіть лікування або реабілітацію безоплатно у закладах із контрактом НСЗУ.

Уряд прийняв розроблену Міністерством соціальної політики, сім'ї та єдності України постанову, яка удосконалює та спрощує процедури забезпечення осіб з інвалідністю, військовослужбовців і постраждалих від війни допоміжними засобами реабілітації.

ОТРИМУВАТИ ДОПОМОГУ
ШВИДШЕ І ПРОСТІШЕ

УДОСКОНАЛЕНО цифрові механізми забезпечення допоміжними засобами реабілітації та зменшено кількість паперових і сканованих копій документів, які наразі надаються для отримання таких виробів.

Також спрощено процедуру отримання вкладишів і чохла для кукук верхніх і нижніх кінцівок.

Оптимізовано перелік документів для отримання допоміжних засобів реабілітації цивільним громадянам, які постраждали від збройної агресії РФ, зокрема, зазнали поранення чи інші uszkodження внаслідок воєнних дій.

Розширено доступ до якісного протезування та ортезування, в тому числі виробами підвищеної функціональності, для військовослужбовців з числа іноземців та осіб без громадянства.

Окрім того, військовослужбовці та цивільні зможуть навчатися користуватися допоміжними засобами реабілітації (палиця тактильна, крісло колісне, мобільний телефон) під час проходження реабілітації у державних реабілітаційних закладах. Підставою може бути рішення ВЛК, висновок ЛКК чи направлення військової частини Збройних Сил або інших підрозділів Сил оборони.

Це необхідні кроки, які вже зараз забезпечать особам з інвалідністю, військовослужбовцям і постраждалим від війни можливість отримувати допомогу швидше, простіше.

ТТ

ТРЕТІЙ ТОСТ

Ідентифікатор медіа
R30-03455.

Газета заснована у липні 1991 року

ЗАСНОВНИК: УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ
АФГАНІСТАНУ (ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ)

РЕДАКЦІЯ НЕ ЗАВЖДИ ПОДІЛЯЄ ПОЗИЦІЮ АВТОРІВ І НЕ МАЄ МОЖЛИВОСТІ ПОВЕРТАТИ РУКОПИСИ. ЛИСТУВАННЯ З ЧИТАЧАМИ — НА СТОРІНКАХ ГАЗЕТИ. ЗА ТОЧНІСТЬ І ДОСТОВІРНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ ФАКТІВ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕСЕ АВТОР.

НАША АДРЕСА:

01054, М. КИЇВ, ВУЛ. ЯРОСЛАВІВ ВАЛ, 36Б.

ТЕЛ. 272-47-45, ФАКС 272-50-42.

E-MAIL: USVA2007@UKR.NET

САЙТ: WWW.USVA.ORG.UA

ГАЗЕТУ ВІДПРУКОВАНО У ДРУКАРНІ

ФОП КЛЮЧУК С. М., МІСТО ЧЕРНІВЦІ,

ВУЛ. ЗАВОДСЬКА, 37.

Тираж 2000. Зам. 1078.

ІНДЕКС 30224.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

9 786177 229352